

[Rasmussen (Gylling).]

ærede medlem hr. Lars M. Olsen gav udtryk for, men det er af saglige grunde, mit parti går ind for denne ændring og denne afvikling af loven.

Det ærede medlem hr. Lars M. Olsen holdt jo en meget lang tale og var ret højt oppe i sine angreb på den måde, hvorpå arbejdet i udvalget og her var foregået. Jeg synes ikke, der er nogen som helst baggrund for disse bebrejdelser. Vi var uenige om det princip, der hidtil har været lagt til grund for loven, og det er da en selvfølge, at de partier, der ikke har dette princip som mål, må have en anden opfattelse af forholdet end det ærede medlem.

Det var også en mærkelig ængstelse, det ærede medlem hr. Lars M. Olsen lagde for dagen med hensyn til det, der kan ske med udbyttegivning i den kommende tid. Den lov, vi har, og som vi har levet under i længere tid, har jo netop den bestemmelse, at alle nye aktieselskaber ikke rammes af loven, og der var ingen ængstelse i regeringspartiet ved denne bestemmelse. Der er opstået en række nye aktieselskaber siden 1940, og de har haft fuldkommen frit slag. Hvorfor er da denne ængstelse ikke kommet frem hos det ærede medlem tidligere, men først i dag?

Det ærede medlem hr. Lars M. Olsen tvivlede også på, at det var jævne borgere, der var aktionærer her i landet, og efterlyste en statistik desangående. En sådan er jeg ikke i besiddelse af, men jeg er i besiddelse af kendskab til en stor række aktieselskaber, hvor det er almindelige borgere som det ærede medlem og mig, der er aktionærer, og disse mennesker må føle det som en meningsløshed, at de f. eks., når der udskrives skat, ikke engang er i stand til af deres udbytte at dække den skat, som kræves af dem. Også for disse menneskers vedkommende er det rimeligt, at vi nu går til en afslutning på den lovgivning, vi hidtil har haft.

Jeg må derfor tilbagevise det udtryk, det ærede medlem brugte, at der er et politisk sammenrend, når vi fra radikal side er med i dette opløb. Det er af saglige grunde vi mener at kunne forsvare at gå med til den afvikling, der her foregår, og jeg må på mit partis vegne anbefale de ændringsforslag, der er stillet af flertallet i udvalget, til vedtagelse her i tinget.

Aksel Larsen: Jeg skal bestræbe mig for ikke at gøre denne debat længere end højst nødvendig. Vor stilling til spørgsmålet om udbyttebegrænsning har jeg haft lej-

lighed til at klarlægge tidligere, men jeg skal ganske kort gengive vore synspunkter.

Vi mener for det første, at en begrænsning af retten til at betale udbytte er rimelig og højst påkrævet. Vi mener for det andet, at den bør omfatte alle selskaber og ikke som i den hidtidige lovgivning kun en del af selskaberne. Vi mener for det tredje, at den bør være effektiv og ikke blot fiktiv og opsparende, som den hidtidige udbyttebegrænsning har været. Vi mener for det fjerde, at tantiømer o. lign. også bør være begrænsede. Vi mener for det femte, at man må være klar over, hvilke formål man har med loven; der bør i en lovgivning om udbyttebegrænsning være indføjede bestemmelser om dette formål, og om hvad de penge skal anvendes til, som man ikke har lov til at udbetale i udbytte.

Det er vore synspunkter, og derfor har vi ikke været tilfredse med den hidtidige udbyttebegrænsningslovgivning. Vi har krævet den ændret, og vi har erklæret, at på lang sigt var den i virkeligheden ikke ret meget værd. Det er derfor en selvfølge, at det forslag, som den højtærede minister fremsatte, og som vil blive grundigt omkalfatret, hvis udvalgets ændringsforslag vedtages, ikke tilfredsstillede os. Men naturligvis bliver det endnu værre, hvis de af udvalget med tilslutning af ministeren stillede ændringsforslag bliver vedtaget.

Den reelle betydning af ændringsforslaget under nr. 1 er jo i virkeligheden den, at nu kan aktieselskaberne begynde til aktionærerne at udbetale de penge, de har opsparet i kraft af den hidtidige udbyttebegrænsningslov. Ganske vist, der er visse beløb fra reservefunds og andre fonds, der ikke umiddelbart kan udbetales, men i det omfang disse fonds har nået den lovpligtige størrelse, er der jo ikke noget i vejen for, at man af løbende overskud kan tage en langt større del, end man ellers ville tage og udbetale til aktionærerne, sådan at det praktiske resultat for disse er, at de igennem udbyttebetalingen allerede til næste år kommer til at nyde godt af den opsparing, vi har haft i den tid, loven har bestået. Endnu værre bliver det naturligvis, når loven efter de tre år, der er sat som afviklingsperiode, udløber. Jeg vil reelt sige, at den udbyttebegrænsningslov direkte, kontant har været til fordel for selskabernes aktionærer, og de får nu pengene.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen erindrer om de omstændigheder, der var, da man i sin tid kom med udbyttebegrænsningsloven. Jeg skal erkende, at hans frem-